

Arrest

nr. 246 397 van 17 december 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 14 september 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 september 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 september 2020 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam in 2013, verklaart er zich op 23 september 2019 vluchteling.

1.2. Op 7 september 2020 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 7 september 2020 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart Surinaams staatsburger te zijn, afkomstig uit Commewijne. U behaalde een bachelor-diploma verpleegkunde. U heeft in Suriname steeds gewerkt als zorgkundige en verpleegster. De laatste twee jaar voor uw vertrek heeft u ook als leraar gewerkt. U bent gescheiden en heeft drie zonen. U verblijft in België momenteel bij uw jongste zoon. U heeft twee zussen en vijf broers die allen in Suriname verblijven. Met uw broer Robby heeft u de hechtste band en onderhoudt u regelmatig contact. Ongeveer in 1986 verlieten uw twee oudste zonen Suriname samen met hun vader en reisden naar Nederland. Uw twee oudste zonen verblijven in Nederland met een permanente verblijfsvergunning.

In 2011 verliet u Suriname omdat u uw pasgeboren kleinkind in Nederland wilde bezoeken. U kon op uitnodiging van uw zoon Orpheo met een visum voor Nederland reizen. U besloot echter om niet meer naar Suriname terug te keren omdat uw huwelijk op de klippen was gelopen. U had in Suriname geen huwelijk, geen huis en geen werk meer. In 2013 kreeg u een droom over de koning van België. In deze droom stond u voor de koning en hij gaf u een paraplu, een teken van bescherming. Dit betekende voor u een signaal van god om naar België te gaan. Bij aankomst in België schreef u meteen een brief naar de koning met een verzoek om een verblijfsvergunning. U kreeg geen positief antwoord en stuurde nadien nog drie brieven naar de koning, waarvan de laatste in juni 2017, maar telkens zonder positief resultaat. Uw echtscheiding werd officieel voltrokken in 2016. Uw jongste zoon reisde in 2017 ook naar België en heeft een verblijfsvergunning voor vijf jaar aangezien zijn dochter Europese is. Via een Surinaamse vrouw uit uw kerkgemeenschap in België hoorde u in 2019 over de mogelijkheid tot het indienen van een verzoek om internationale bescherming. Zodoende diende u op 23 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

U vreest bij een terugkeer naar Suriname dat u er geen huis heeft en er niet meer kan werken omdat u ouder bent dan zestig, waarna men in Suriname niet meer als verpleegster of zorgkundige kan werken maar verplicht op pensioen moet. Behalve uw zussen en broers heeft u niemand meer in Suriname. Uw kinderen en kleinkinderen wonen allen in Europa en u wil graag dichtbij hen blijven.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw recentste paspoort uit 2016, een attest van nationaliteit, uw familieboekje, een begeleidende brief aan het CGVS, uw cv, een bewijs van uw blanco strafregister, uw werkcontract in België, uw immatriculatie-attest, uw resultaat van het theoretisch rijexamen, uw afschrijving in Suriname, uw vervallen paspoort uit 2011 met visum voor de Schengenzone geldig van 29/12/2011 tot 12/04/2012, uw diploma uit Suriname, uw echtscheidingsakte, vier brieven gericht aan de Belgische koning en de antwoorden daarop, een bewijs van registratie als zorgkundige in België, een bewijs van gelijkschakeling van uw diploma in België, een werkvisum als zorgkundige in België, een resultaat van het integratieprogramma bij Atlas en de herkansing, en een registratiebewijs van uw werk in Suriname.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de vreemdelingenwet.

Het feit dat u, bij de indiening van uw verzoek om internationale bescherming en bij de toelichting van de feiten, alleen aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om te bepalen of u voldoet aan de voorwaarden om internationale bescherming te genieten, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw houding niet in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u reeds in 2011 in Nederland aankwam en nadien doorreisde in december 2013 naar België (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 14/08/2020, hierna CGVS, p.3-4,9,10). Uw visum voor de Schengenzone was slechts geldig tot 12 april 2012. Goed bewust van uw illegaal verblijf op het Nederlandse en Belgische grondgebied, ondernam u persoonlijk zo goed als geen stappen om uw verblijfstatus op orde te krijgen (CGVS p.9-10). U ondernam slechts een poging via het schrijven van vier brieven aan de Belgische koning op respectievelijk 21 december 2013, 5 februari 2014, 7 april 2014 en 16 juni 2017 (CGVS p.4,9; zie ingediende documenten nr 14). U diende uiteindelijk pas op 23 september 2019, na een illegaal verblijf van zeven jaar en vijf maanden in Europa, een verzoek om internationale bescherming in. U rechtvaardigde uw afwachtende houding door te stellen dat u niet op de hoogte was van de mogelijkheid van het verkrijgen van internationale bescherming (CGVS p.10). Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Uw houding kan dan ook niet in overeenstemming gebracht worden met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Dat u bij een terugkeer naar Suriname geen huis zou hebben en niet meer zou mogen werken als zorgkundige of verpleegster na uw zestigste (CGVS p.4,9-11), zijn argumenten van louter socio-economische aard die niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie ressorteren. De Conventie voorziet namelijk in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, het behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt in dit verband dat u in Suriname onderwijs heeft genoten, in de mogelijk was om u toe te leggen op uw hobby's, en vrijwel direct na het verlaten van de school op de arbeidsmarkt aan de slag kon (CGVS p. 3,7-8). Tevens blijkt nergens uit uw verklaringen dat u niet in de mogelijkheid zou zijn om opnieuw toegang te hebben tot een pensioen of tot de arbeidsmarkt, noch dat u zich in een precaire situatie zou bevinden bij een terugkeer (CGVS p.11). U verklaart immers dat u in Suriname mogelijks recht heeft op een pensioen, maar dat u het nog niet heeft aangevraagd (CGVS p.11). U zou zelfs mogelijks terug aan de slag kunnen als privéleraar (CGVS p.11). Daarnaast bestaat de mogelijkheid om in te trekken bij uw jongere broer Robby, met wie u een hechte band en nog contact heeft (CGVS p.6-7,12). Tevens blijkt uit uw verklaringen dat uw broer Robby erin is geslaagd om een plaats op de arbeidsmarkt te veroveren als aannemer, en dat van uw jongste zoon, bij wie u in België verblijft, hetzelfde kan worden gezegd (CGVS p.5-7). Bijgevolg kan er uit uw verklaringen geenszins opgemaakt worden dat u bij terugkeer naar Suriname levensomstandigheden zou kennen die gelijk gesteld kunnen worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Dat uw drie zonen en twaalf kleinkinderen zich allen in Europa bevinden en u graag dichtbij hen wil blijven (CGVS p.11; zie ingediend document nr 4), is een motief dat op zich evenmin ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. Bovendien blijkt uit een volledig en ten gronde onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming dat u, bij het voorleggen van uw verzoek om internationale bescherming en het uiteenzetten van de feiten, enkel aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of u in aanmerking komt voor internationale bescherming. In toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond.

De overige neergelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Deze documenten hebben louter betrekking op uw identiteit, nationaliteit, scholing, werk, activiteiten, herkomst, en op uw verblijf en integratie in België, hetgeen niet ter discussie staat, maar ze kunnen niets wijzigen aan voornoemde vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoekster gaat niet akkoord met de bestreden beslissing. Zij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire bescherming te verlenen.

2.2. Stukken

De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift nog 23 stukken waaronder: diploma's, een aantal brieven gericht aan de Koning met de antwoorden, kopie paspoort en attest immatriculatie, kopie afschrijving Surinaams bevolkingsregister, kopie familie.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

Aan de basis van haar verzoek om internationale bescherming voert verzoekster in essentie aan dat zij niet langer een huis heeft in Suriname en er niet meer kan werken omdat zij ouder is dan zestig, waarna men in Suriname niet langer als verpleegster of zorgkundige kan dienstdoen maar verplicht op pensioen moet. Zij voert tevens aan dat zij behalve haar zussen en broers niemand meer heeft in Suriname. Zij wil graag dicht bij haar kinderen en kleinkinderen in Europa blijven.

De bestreden beslissing wijst verzoeksters verzoek om internationale bescherming af om reden dat (i) verzoekster die in 2011 aankwam in Europa en er illegaal verbleef vanaf 2012, tot september 2019 wachtte alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen, (ii) verzoeksters argumenten dat zij in geval van een terugkeer naar Suriname geen huis meer zal hebben en zij verplicht met pensioen zal worden gesteld, louter redenen van socio-economische aard betreffen, (iii) dat er in geval van een terugkeer naar Suriname evenmin zwaarwegende redenen zijn om aan te nemen dat verzoekster een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zal lopen aangezien zij mogelijks recht heeft op een pensioen dat zij nog niet heeft aangevraagd, aan de slag zou kunnen als privéleraar en de mogelijkheid heeft om bij haar jongste broer in te trekken.

Verzoekster haalt in haar verzoekschrift aan dat zij er zich van bewust is dat er in haar land geen oorlog en geen natuurrampen zijn maar wel slechte en erbarmelijke economische toestanden en inflatie

waardoor mensen in grote getale jaarlijks het land verlaten. Zij vermeldt nog dat zij verschillende brieven naar de Koning heeft geschreven om te voorkomen dat zij illegaal in het land zou verblijven; zij hoopt via de Raad '*gratie*' bij de Koning te bekomen. Zij wijst er ten slotte op dat zij ingeburgerd is in het land en zoveel mogelijk kracht kan geven aan de gezondheidszorg.

De Raad stelt vast dat de verzoekster in haar verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier te verklaren of te weerleggen. De door verzoekster aangehaalde argumenten zijn niet van aard de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

De bestreden beslissing stelde terecht vast dat verzoekster bij het voorleggen van haar verzoek om internationale bescherming en het uiteenzetten van de feiten enkel aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of zij in aanmerking komt voor internationale bescherming. De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar deze besluit tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER